

בבית המשפט העליון

ע"א 7214/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: אייל בסרגליק

נגד

המשיב: יצחק אלימלך

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו מיום 13.10.2021 בת"ק 38273-02-21 אשר ניתנה על ידי הרשם הבכיר מ' שמפל

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו (הרשם הבכיר מ' שמפל) מיום 13.10.2021 בת"ק 38273-02-21 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך נושא הערעור דנן בתביעה כספית שהגיש המשיב ביום 17.2.2021 נגד המערער, שהוא עורך דין במקצועו. המערער לא הגיש כתב הגנה במועד, וביום 5.4.2021 נתן בית המשפט קמא פסק דין בהליך בהיעדר הגנה וקיבל את התביעה בחלקה. למחרת הגיש המערער כתב הגנה ובצדו בקשה לביטול פסק הדין; בית המשפט קמא נעתר לבקשה זו ביום 21.4.2021 תוך חיוב המערער בהוצאות המשיב בסך 500 ש"ח.

2. דיון בהליך נקבע ליום 12.7.2021 בשעה 11:30 – אך כעולה מן הפרוטוקול, המערער לא התייצב לדיון. על רקע זה נתן בית המשפט קמא פסק דין בהליך במעמד צד אחד, שבו נתקבלה התביעה בחלקה (להלן: פסק הדין השני), בציינו כי מעיון במערכת "נט המשפט" עולה שהמערער היה מודע למועד הדיון. עוד ציין בית המשפט קמא:

"לפני מספר דקות המתמחה שלי יצרה קשר עם משרדו של [המערער], שוחחה בנוכחותי עם מזכירתו, אשר ציינה כי למיטב ידיעתה [המערער] יצא לכיוון בית המשפט וכי הוא מודע לכך שהדיון קבוע היום בשעה 11:30. השעה כעת 11:50.

סבורני כי מדובר בזלזול בלתי מתקבל על הדעת מצד [המערער] שהינו עורך דין. אציין כי אין זו הפעם הראשונה ש[המערער] מתנהל כפי שהוא מתנהל, ודי מזכיר [כך במקור] אי הגשת כתב הגנה אשר גם לטענתו של [המערער] נבע ממחדלים כאלה ואחרים ממשרדו.

לבסוף ציין בית המשפט קמא כי מכיוון שפסק הדין ניתן במעמד צד אחד, "רשאי [המערער] להגיש בקשה לביטולו והיא תשקל".

3. ביום 13.7.2021 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין השני, ובית המשפט קמא נעתר לה ביום 14.7.2021. בהחלטתו ציין המותב כי כעולה מבקשת המערער, הסיבה להגעתו לדיון "באיחור בלתי מתקבל על הדעת של כמעט חצי שעה" הייתה היתקלותו בעומסי תנועה שהיו, לטענתו, בלתי-צפויים. בית המשפט קמא הוסיף והדגיש "לו סבר [המערער], כי ביהמ"ש יישב וימתין עד אשר ימצא לנכון, בזמנו החופשי, להתייצב לדיון – טעות בידיו". לבסוף התנה בית המשפט קמא את ביטול פסק הדין השני בכך שהמערער יישא בהוצאות המשיב, "אשר התייצב לדיון במועד", בסך 750 ש"ח; וכן בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 750 ש"ח "היות ובוזבו זמן שיפוטי יקר (הן הושקע זמן רב בלימוד יסודי של התיק לקראת הדיון והן אציין, כי לדיון הוקצה פרק זמן של שעה וחצי – פרק זמן אשר 'נזרק לפח'". מששילם המערער את הסכומים האמורים, בוטל פסק הדין השני בהחלטה מיום 27.7.2021.

4. ביום 23.9.2021 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב בטענה לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. זאת, לטענת המערער, בעקבות "האמירות הקשות" של המותב כלפיו; "הזלזול הלא משתמע והחד משמעי" בהסברי המערער לאיחורו לדיון; וכן העובדה שהמותב "לא גילה כל אנושיות כלשהיא" כלפיו. עוד נטען כי המותב מעניק יחס מועדף למשיב ומתעלם מעבירות פליליות שביצע. המערער הסביר כי הוא "התעכב בפחות מ-20 דקות" לדיון עקב נסיבות שלא היו בשליטתו, ובהן הולדת בתו הבכורה, פקקים בדרך לאולם ושינוי אולם הדיון. עוד הלין המערער על החלטת המותב ליתן נגדו פסק דין בהיעדר התייצבות, אף שידע – הודות לשיחה עם מזכירתו של המערער – כי המערער צפוי להגיע לאולם בקרוב. עוד נטען כי משהגיע המערער לאולם הדיונים וביקש לקיים את הדיון, המותב "סירב להיכנס לאולם" ו"סירב לשמוע אותו".

לגישת המערער, ה"לשון המשתלחת" שבה נקט המותב ביחס אליו מעידה שדעתו "ננעלה" בנוגע להליך. המערער הוסיף כי עוד "מתחילתו של ההליך" נטה המותב לטובת המשיב, וכי ייתכן שהסיבה לכך היא שהמערער הוא עורך דין אשר מצטייר "כמי

שקל יותר להטיל עליו אחריות או הוצאות אף ללא מתן זכות הטיעון". לבסוף התייחס המערער להחלטה שניתנה ביום 25.8.2021, בה הורה המותב למערער להגיב לבקשה שהגיש המשיב, וטען כי החלטה זו ניתנה בחוסר סמכות ומעידה "ביתר שאת, על חד צדדיות" בהתנהלותו של המותב. בשולי הדברים ציין המערער כי הגיש תלונה על המותב לנציב תלונות הציבור על שופטים.

5. בית המשפט קמא דחה את הבקשה לפסילתו ביום 13.10.2021, מבלי לבקש את תגובת המשיב, בהדגישו כי הבקשה הוגשה למעלה מחודשיים לאחר הדיון מיום 12.7.2021 ולאחר ביטול פסק הדין השני, וכחודש בלבד לפני הדיון הבא בהליך אשר נקבע ליום 28.10.2021. משהמערער לא סיפק הסבר להשתתותו בהגשת הבקשה, סבר בית המשפט כי שיהוי זה מצדיק כשלעצמו את דחיית הבקשה. לצד זאת קבע בית המשפט קמא כי אין ממש בטענה להתנהלות חד-צדדית מצדו וכי לא הוכחה עילת פסלות בענייננו. בתוך כך הדגיש המותב, בין היתר, כי הוא ראה לנכון לבטל שני פסקי דין שניתנו נגד המערער; וכי ההחלטה מיום 14.7.2021 אמנם נוסחה "בלשון חריפה, מעט צינית ואף מעט 'מחנכת' וייתכן, בראייה לאחור, כי מן הראוי היה לנסח אחרת" – אך אין בסיס לטענה שלשון ההחלטה הייתה פוגענית. בית המשפט קמא הוסיף כי הוא "לא זלזל ואינו מזלזל גם כיום, ולו לרגע, [במערער], אך יחד עם זאת אשוב ואציין, כי לטעמי, התנהלותו לא היתה ראויה והתקשיתי לקבלה"; וכן כי הוא לא גיבש "כל דעה מוקדמת, ולו לכאורית" בהליך ולא הביע עמדה בנוגע לסיכויי התביעה.

6. מכאן הערעור שלפניי, בו חוזר המערער, בעיקרם של דברים, על הטענות שהועלו בבקשת הפסלות. לגישתו, עילת הפסלות בענייננו התגבשה, בין היתר, עקב התנהלותו של המותב בדיון מיום 12.7.2021; עקב הימנעות המותב מלהציג את העובדות לאשורן בהחלטתו מיום 14.7.2021; עקב התלונה שהגיש על המותב; ועקב הימנעותו של המותב מלנמק מדוע "איפשר הוא את המעשים הפליליים של המשיב". עוד מפנה המערער להחלטה נוספת שנתן המותב ביום 14.10.2021, וטוען כי האמור בה ממחיש את נטייתו לטובת המשיב. נוכח כל זאת סבור המערער כי המותב "הביע מפורשות את חוסר אמונו במערער, את זלזולו בו ולעגו עליו" באופן המקים חשש ממשי למשוא פנים. לחלופין סבור המערער כי טעמים של מראית פני הצדק מצדיקים את פסילת המותב.

7. דין הערעור להידחות. במסגרת המבחן לפסילת שופט, אשר קבוע בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, יש לבחון אם מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות כאלה בענייננו. אכן, החלטת

המותב מיום 14.7.2021 נוסחה בלשון קשה, וצדק המותב בציינו כי ראוי היה לנסחה אחרת. אולם, "לא כל התבטאות שטוב היה אלמלא נאמרה תצדיק את פסילת המותב", ועילת פסלות תקום "רק במקרים חריגים שבהם ההתבטאויות הן בעלות אופי מובהק ונחרץ אשר מוביל למסקנה שאכן קם חשש למשוא פנים מצד המותב" (ע"א 1192/21 פלוני נ' פלונית, פסקה 12 (5.5.2021)). ענייננו אינו בא בגדר המקרים החריגים הללו (ראו והשוו: ע"א 645/19 פלוני נ' פלוני, פסקה 5 (12.2.2019)). בדומה, ההחלטות השונות שאליהן התייחס המערער בבקשת הפסלות אף הן אינן מעידות על משוא פנים מצד המותב, וככל שהמערער מבקש להשיג על תוכן ההחלטות הללו, המקום הראוי לכך אינו בהליכי פסלות אלא בהליכי ערעור מתאימים (ע"א 3104/21 פלוני נ' פלונית, פסקה 8 (19.5.2021)). בנוסף, וכפי שנפסק לא אחת, הגשת תלונה נגד מותב אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילה לפסילתו (ע"א 585/21 נבוא פיננסיים ומשכנתאות בע"מ נ' אולשטיין, פסקה 6 (3.2.2021)).

8. לבסוף יצוין, כפי שהסביר המותב בדחותו את בקשת הפסלות, כי רבות מטענותיו של המערער לוקות בשיהוי לא מבוטל – שכן בקשת הפסלות הוגשה ביום 23.9.2021, כחודשיים לאחר שפסק הדין השני בוטל בהחלטה מיום 27.7.2021. המערער לא סיפק הצדקה כלשהי לעיכוב זה במסגרת בקשת הפסלות או בערעור דנן, ושיהוי זה תומך אף הוא בדחיית טענותיו בנושא (ע"א 2474/20 אשר נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ, פסקה 7 (3.6.2020)). עוד אציין כי אין מקום להידרש במסגרת הערעור דנן לטענותיו של המערער בעניין ההחלטה מיום 14.10.2021, שכן זו ניתנה לאחר דחיית בקשת הפסלות ומטבע הדברים, למותב לא ניתנה ההזדמנות להתייחס לנושא (ע"א 5406/20 מ.י שחם נדל"ן בע"מ נ' ברשן, פסקה 24 (26.11.2020)).

9. מכל הטעמים המפורטים לעיל, לא שוכנעתי כי מתקיימת עילה לפסילת המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

הערעור נדחה, אפוא. משלא נתבקשה תשובה לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשפ"ב (28.10.2021).

ה נ ש י א ה